

отъ придошли слѣдъ това български поселенци.¹⁾ Старитѣ гробища на срѣдневѣковнитѣ сливенци сѫ били близо до днешнитѣ зеленчукови градини надъ Ново-Село, и други на долния край на едно възвишение до самитѣ лозя, между горния и доленъ путь за тѣхъ. Живѣнието на турци и българи наедно въ Ново Село, малко прѣчи на възможността щото послѣднитѣ да сѫ били обдарени съ войнишки прѣдини. Обаче, съ тия правдини тѣ сѫ били обдарени по-късно само като дервенджии или харбалии, за пазенето на джендемдеренския путь, на тоя отъ Сливенъ за Ичера и надъ Сотирския проходъ. Останалитѣ отъ тѣхъ сѫ били чобани или султански овчари. И дѣйствително, мнозинството отъ новоселци дори до освобождението сѫ били овчари или козари. Слѣди отъ върнало се тукъ срѣдневѣковно сливенско население, ще сѫ били съвсѣмъ незначителни и поединични. По-нататъкъ ще се види, че сливенското население се е дѣляло на турлаци, крайчени и на сѫщински граждани, които отъ началото на XIX-я вѣкъ прѣзъ врѣме елинското движение зъ града сѫ се наричали гърци (грѣкомани). Това различие не е случайно и не се дѣлжи глазно на грѣкоманскитѣ тукъ течения, а води началото си отъ останалитѣ въ града срѣдневѣковни сливенци, които още прѣзъ българското царство сѫ били обдарени съ извѣстни права, признати отъ самитѣ турци и разширени отъ тѣхъ, както ще се види при войнишкото положение на града. Даже до скоро бракове между турлаци и граждани сѫ били съпровождани съ редица прѣчки и нешеговити „удумвания“, които сѫ принуждавали вече заможни „турлаци“ да се прѣселватъ въ централния Сливенъ. Това е ставало най-вече съ новоселци още и за туй, че прѣзъ врѣме върлуванието на даалии, дишлии и кърджалии, когато централниятъ Сливенъ е билъ заграденъ съ високи, каменни стѣни (шарамполъ), Ново-Село е било вънъ отъ тоя крѣпостенъ поясъ и подобно на Клуцохоръ отъ къмъ Хамамъ Баиръ и Кешишлия, се е защищавало само чрѣзъ

¹⁾ Споредъ Сотирското прѣданie, днешното село Сотиря e било въ българско врѣме градъ Спасово, прѣведено на грѣцки прѣзъ врѣме на византийското владичество отъ 1018 г. до 1186 г. Важното е, че когато турцитѣ го разсипали, частъ отъ жителитѣ му заправяха сливенското Ново Село.